

Dosarul nr. 1ra-1725/21

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari, Mariana Pitic

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 iunie 2021, în cauza penală în privința lui

Dumbrava Nicolae XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în sat. XXXXX r-nul XXXXX;

Tuchila Nicolae XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în sat. XXXXX r-nul XXXXX;

Tofan Dumitru XXXXX, născut la 19 martie 1996, originar și domiciliat în sat. XXXXX r-nul XXXXX;

Pîrlîi Ion XXXXX, născut la 17 octombrie 1995, originar și domiciliat în sat. XXXXX r-nul XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03.03.2016-28.02.2017

Instanța de apel: 29.03.2017-14.02.2018

15.08.2018-17.04.2019

24.12.2020-11.06.2021

Instanța de recurs: 07.05.2018-10.07.2018

22.08.2019 – 17.11.2020

30.07.2021 - 13.10.2021

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Central din 28 februarie 2017:

- Nicolae Dumbrava a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și i-a fost aplicată acestuia pedeapsa - 5 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal pedeapsa cu închisoarea aplicată lui Nicolae Dumbrava a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani;

- Ion Pîrlui a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal și i-a fost aplicată acestuia pedeapsa - 5 ani închisoare.

În baza art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea aplicată lui Pîrlui Ion, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani;

- Dumitru Tofan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii art. 287 alin. (3) Cod penal și i-a fost aplicată acestuia pedeapsa - 5 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal pedeapsa cu închisoarea aplicată lui Dumitru Tofan, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

- Nicolae Tuchila a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și i-a fost aplicată acestuia pedeapsa - 5 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal pedeapsa cu închisoarea aplicată lui Nicolae Tuchila, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Cererea avocatului Victor Felișcan privind încetarea procesului penal a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Nicolae Dumbrava, împreună cu Nicolae Tuchila, Dumitru Tofan, Ion Pîrlui și încă o persoană în privința căreia dosarul a fost disjuns, la 4 iunie 2014, în jurul orelor 05-00 – 06-00, aflându-se în fața magazinului ÎI „Artenii Evghenia”, situat în sat. XXXXX r-nul XXXXX, având intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, printr-o obraznicie deosebită, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără niciun motiv, după ce Dumitru Tofan a inițiat un conflict cu Radu Cijov și Eugeniu Bogdan, i-au maltratat.

Apoi, peste un timp, prelungind acțiunile sale huliganice, fără nici un motiv și din aceleași intenții, au continuat conflictul cu Radu Cijov, Eugeniu Bogdan, Andrian Ivanco, Igor Cebaniuc, lovindu-i pe ultimii cu pumnii, țevi metalice și picioare peste diferite părți ale copului, cauzându-le dureri fizice, iar lui Eugeniu Bogdan leziuni corporale sub formă de plagă la nivelul occipital pe stânga, edem la nivelul orbitei stângi, plagă pe mucoasa buzei inferioare pe dreapta, echimoza brațului drept, care în baza raportului de expertiză nr. 98 „D” din 1 iulie 2015 se califică ca vătămări ușoare ce au provocat dereglarea sănătății pe un timp de scurtă durată, nu mai mult de 21 zile.

Continuându-și acțiunile sale huliganice, au aplicat lovituri cu țeava metalică peste automobilul de model „BMW X5”, cu care se deplasa Igor Cebaniuc, astfel deteriorându-i câteva sticle, cauzându-i pagubă materială.

Acțiunile inculpaților Nicolae Dumbrava, Ion Pîrlîi, Dumitru Tofan și Nicolae Tuchila au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, după indicii calificativi: huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșită de mai multe persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății.

2. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- Avocatul Victor Felișcan în numele inculpaților Nicolae Dumbrava, Ion Pîrlîi, Dumitru Tofan, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și emiterea unei decizii de achitare a lui Nicolae Dumbrava, Ion Pîrlîi, Dumitru Tofan.

- Avocatul Nelea Suveică în numele inculpaților Ion Pîrlîi și Nicolae Dumbrava care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și emiterea unei decizii de achitare a lui Ion Pîrlîi și Nicolae Dumbrava.

- Avocatul Angela Cebotari în interesele inculpatului Nicolae Tuchila, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și emiterea unei decizii de achitate a lui Nicolae Tuchila.

2.1. În motivarea apelului, avocatul Victor Felișcan în numele inculpaților Nicolae Dumbrava, Ion Pîrlîi, Dumitru Tofan a indicat că:

- în cursul examinării cauzei penale, aprecierii probelor, pronunțării și eliberării actelor procedurale instanța de judecată a comis un șir de erori, dat fiind că judecătorul a creat impedimente legale la depunerea apelului și formularea observațiilor, sentința a fost pronunțată fără înștiințarea învinuiților și avocaților, la o altă dată decât cea anunțată, a fost expediată în adresa cabinetului avocatului „Victor Felișcan” abia la 13 martie 2017, dar în pofida acestor împrejurări, deja la 27 martie 2017 (nr. ieșire 5720) a fost informat despre expedierea dosarului în Curtea de Apel Bălți;

- instanța de la primele ședințe de judecată a dat dovadă că este părtinitoare, sugerând inculpaților în două ședințe consecutive că pot solicita să fie examinată cauza în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, acționând deja tendențios, făcând să se înțeleagă că vina acestora este dovedită din moment ce inculpații la prima ședință au anunțat cu fermitate că nu doresc să recunoască vina și ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale;

- la următoarea ședință instanța le-a spus învinuiților că este o metodă mai simplă de examinare, însă această pretinsă „simplitate” presupune recunoașterea unei infracțiuni pe care Dumbrava, Tuchila, Tofan și Pîrlîi care nu au comis-o;

- instanța de judecată a comis o gravă eroare judiciară, un act de injustiție condamnând și respectiv aplicând pedepse penale în privința unor persoane nevinovate, care au fost trase anterior la răspundere și executând pedeapsa pentru aceleași fapte incriminate;

- au considerat că instanța urma să admită cererea de încetare a procesului penal, reieșind din următoarele considerente: la ședința de judecată din 12 aprilie 2016 procurorul nu a asigurat prezența părții vătămate care este proba fundamentală care a stat la baza învinuirii și nu l-a somat pe Eugeniu Bogdan să nu părăsească hotarele țării, fiind necesară audierea; contrar legii, principiului echității, contradictorialității, procurorul Alexandru Corețchii, a declarat în procesul-verbal din 21 aprilie 2016 (f. d. 240 verso) că este posibil de început cercetarea judecătorească în lipsa părții vătămate, dat fiind că cererea privind încetarea procesului penal poate afecta drepturile și interesele părții vătămate, care este lipsită de dreptul de a se expune asupra cererii, nu cunoaște despre data și ora examinării cauzei penale, a considerat legal și echitabil să formuleze această cerere în ședința cu participarea părții vătămate la ședința din 11 mai 2016 care a fost respinsă de instanță;

- la data de 30 iunie 2014 agentul constator al IP Soroca, Igor Graur a emis decizia privind aplicarea sancțiunii contravenționale față de Dumitru Tofan și ceilalți învinuiți conform art. 78 alin. (2), art. 354 Cod contravențional, adică huliganismul nu prea grav - acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice;

- cererea de revizuire este semnată de Procurorul General Adjunct Igor Serbinov la data de 30 aprilie 2015 (peste 10 luni de la adoptarea deciziei de către agentul constator Igor Graur) și este trimisă spre examinare dlui D. Ghidirim la 20 aprilie 2015 (peste 11 luni) și respectiv peste 11 luni, șeful de post Igor Graur, a dispus admiterea cererii de revizuire, anularea deciziei din 30 iunie 2014 pe cauza contravențională în privința lui Dumitru Tofan și alții, privind comiterea contravenției prevăzute în art. 78 alin. (2), art. 354 Cod contravențional și încetarea procedurii contravenționale în legătură cu pornirea pe aceeași faptă a cauzei penale;

- atât în cererea de încetare a procesului penal, cât și în cadrul pledoariei a atenționat, că decizia șefului de post Igor Graur este absolut ilegală, abuzivă, el asumându-și rolul de instanță de judecată;

- instanța de judecată a respins cererea avocatului pentru primirea avizului Consultativ al Plenului Curții Supreme de Justiție privitor la aplicarea prevederilor art. 476 alin. (2) și art. 475 alin. (1) Cod contravențional, din moment ce procurorul vehement neagă aplicarea art. 475 Cod contravențional în speța dată;

- făcând trimitere la dispozițiile art. 475 Cod contravențional a invocat că agentul constator Igor Graur a examinat peste 11 luni propria decizie, a adoptat în mod unilateral, fără înștiințarea lui Dumitru Tofan și a altor contravenienți, o decizie care a produs efecte juridice și a stat la baza pornirii urmăririi penale în privința lui Dumitru Tofan și alții;

- în pledoarie procurorul Alexandru Corețchii a afirmat că învinuiții nu au contestat decizia de admitere a cererii de revizuire a agentului constator Igor Graur, fără a ține cont de faptul că, decizia adoptată de agentul constator Igor Graur nu a fost publică, prin ce a fost încălcat art. 394 alin. (5) Cod contravențional. Decizia nu indică calea și termenul de atac unde învinuiții pot să o conteste, fiind încălcat art. 462 alin. (6) lit. b) Cod contravențional;

- dacă instanța de apel va considera că agentul constator Igor Graur era în drept să adopte o astfel de decizie, aceasta este viciată și din alte considerente: a) în cadrul ședinței din 11 mi 2016 a fost audiat martorul acuzării Igor Graur care fiind avertizat de răspunderea pe care o poartă pentru declarațiile mincinoase a declarat solemn, că nu a avut în practica de activitate cereri de revizuire și a fost consultat de procurorul raionului Serghei Cebotari care a și inițiat procedura de revizuire; b) prin urmare, a viciat independența, imparțialitatea și intima convingere a agentului de constatare bazată pe aprecierea proprie a speței, o decizie care nu trebuie să fie influențată de șefii în epoleți cărora i se subordonează și este supus controlului.

2.2 În motivarea apelului, avocatul Nelea Suveică în numele inculpaților Ion Pîrlîi și Nicolae Dumbrava a indicat că:

- prima instanță a dat o apreciere greșită faptelor și circumstanțelor de fapt și nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor părții vătămate Eugeniu Bogdan, a martorilor Igor Graur, Evghenia Artenii, Larisa Șarapanovschi, Iurie Moraru, Vera Diaur, Iurie Graur, Ion Naval, declarațiilor inculpaților;

- prima instanță a trecut cu vederea prevederile art. 4 din , Protocolul 7 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care reglementează dreptul de a nu fi pedepsit sau judecat de două ori și anume că nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care deja a fost achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale aceluiași stat;

- din depozițiile lui Ion Pîrlîi și Nicolae Dumbrava, amenda a fost executată și a fost executată pedeapsa stabilită pentru fapta imputată;

- prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 27 februarie 2015, s-a dispus respingerea contestației depuse de procurorul raionului Soroca împotriva procesului contravențional și deciziei de amendare a lui Ion Pîrlîi ca tardivă. Hotărârea respectivă nu a fost contestată de procuror în pofida faptului că era indicat că este cu drept de atac la Curtea de Apel Bălți. Hotărârea a devenit irevocabilă prin neatacare;

- la 30 aprilie 2015, peste 10 luni de la emiterea deciziei de către agentul constatator, ignorând prevederile imperative ale art. 475 alin.(1) Cod contravențional, Procurorul General Adjunct a formulat o cerere de revizuire a deciziei agentului constatator;

- contrar prevederilor art. 475 alin. (1) și art. 476 alin. (2) Cod contravențional, agentul constatator a dispus admiterea cererii de revizuire cu încetarea procesului contravențional în privința lui Ion Pîrlîi și Nicolae Dumbrava cu încetarea procesului contravențional, iar la data de 4 decembrie 2014 a fost pornită pe aceeași faptă o cauză penală;

- au considerat că Ion Pîrlîi și Nicolae Dumbrava au fost pedepsiți de două ori pentru aceeași faptă;

- analizând materialele dosarului, depozițiile părții vătămate, martorilor, inculpaților, au menționat că Ion Pîrlîi și Nicolae Dumbrava au fost impuși de circumstanțele cazului să acționeze fiind în legitimă apărare;

- din declarațiile inculpaților care confirmă că au fost atacați cu bețe, țevi metalice, ciocan de 4 persoane din satul Zăluceni raionul Florești;

- însuși partea vătămată Eugeniu Bogdan confirmă faptul că nu cunoaște cine la lovit și cine a lovit în automobil. Martorii Iurie Graur și Ion Naval au confirmat că au venit 4 persoane străine înarmați cu bețe, țevi metalice, care l-au lovit pe Dumitru Tofan în cap și au început a-i lovi pe ceilalți inculpați. Martorul Igor Graur – sectoristul, confirmă faptul că la locul unde a avut loc bătaia cioburi de sticlă de la automobilul BMW X5 nu au fost depistate. Martorii Iurie Graur și Ion Naval au confirmat faptul că nimeni din inculpați nu a lovit automobilul. Fiind atacat Ion Pîrlîi de 4 atacatori înarmați cu bețe și țevi de fier unde risca cu viața și sănătatea a fost impus în situația de a se apăra și de a respinge atacul.

2.3 În motivarea apelului, avocatul Angela Cebotari în interesele inculpatului Nicolae Tuchila a indicat exact aceleași temeuri pe care le-a invocat și avocatul Nelea Suveică în numele inculpaților Ion Pîrlîi și Nicolae Dumbrava în cererea sa de apel.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2018, au fost admise apelurile declarate, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în temeiul art. 391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, în privința inculpaților, învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece există alte circumstanțe care exclud pornirea urmării penale și tragerea la răspundere penală.

4. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 iulie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Lilia Prisăcari, casată total decizia instanței de

apel și sa dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că la judecarea apelului, instanța de apel urma să stabilească, cercetând probele prezentate, sau după caz solicitând părților sau organelor abilitate să prezinte probe, pentru a stabili cu certitudine dacă există un asemenea proces contravențional, să stabilească dacă aceeași faptă imputată inculpaților a fost constatată de două ori (principiul non bis in idem), să stabilească sancțiunea aplicată, în baza cărui articol contravențional a fost încadrată fapta (or din informația de la f. d. 53 vol. 1, reiese că fapta a fost încadrată în baza art. 78 alin. (3) Cod contravențional, pe când în decizia instanței de apel se face referire la art. 78 alin. (2) Cod contravențional), competența organului care a revizuit presupusa decizie contravențională și procedura de revizuire a actului contravențional, aceasta jucând un rol de importanță la examinarea cauzei.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, și menținută sentința fără modificări.

5.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesual penale și normele penale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală.

Instanța de apel a considerat, că în speța dată lipsește dubla incriminare cum afirmă apărarea, considerând că prima instanță corect a stabilit fapta infracțională, just a calificat-o la componența de infracțiune prevăzută la art. 287 alin.(3) Cod penal și întemeiat a constatat vinovăția inculpaților în comiterea acestei infracțiuni.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Victor Felișcan în numele inculpaților prin care invocând incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11) Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei și sentinței, pronunțarea unei sentințe de încetare a procesului penal în privința inculpaților, învinuiți în baza art. 287 alin. (3) Cod Penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece există alte circumstanțe care exclude pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală sau în lipsa circumstanțelor care exclude pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, sau rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a acestora de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- instanța de apel nu a verificat chestiuni importante pentru a oferi o motivare completă;
- instanța de apel a ignorat indicațiile Curții Supreme de Justiție;

- s-a eschivat de a oferi aprecieri în sensul atribuirii sau neatribuirii agentului constator Igor Graur a rolului de instanță competentă să revizuiască propria decizie, ignorând totodată argumentele invocate de apărare în cererea de apel și în pledoariile în fața instanței;

- procedura de revizuire este prescrisă și poate fi deschisă doar în termen de 6 (șase) luni, potrivit art. 475 alin.(1) Cod Contravențional;

- prin prezentarea de către procuror, în instanța de apel, a dosarelor contravenționale pentru fiecare dintre inculpați, au fost epuizate dubiile privitor la aplicarea față de inculpați a principiului non bis in idem, însă instanța de apel adoptă o decizie contrară acestui principiu fundamental, contrar prevederilor art. 22 alin. (3) Cod de procedură penală și practicii CtEDO statuate;

- temei de nulitate a deciziei emise de către agentul constator Igor Graur, faptul că a fost admisă cererea de revizuire, anulată decizia din 30 iunie 2014 pe cauza contravențională în privința lui Dumitru Tofan și alții, privind comiterea contravenției prevăzute în art. 78 alin. (2), 354 Cod contravențional și încetată procedura contravențională în legătură cu pornirea pe aceeași faptă a cauzei penale, însă a omis, sub sancțiunea nulității, să indice unul din temeiurilor exhaustive stipulate în art. 475 alin.(2) lit. a), b), c), d), e) Cod contravențional;

- este lipsită de suport legal aprecierea instanței de apel, că deși inculpații nu recunosc vina în huliganism penal, acestea indirect recunosc vina prin acceptarea deciziilor contravenționale, care au fost anulate ca urmare a pornirii urmăririi penale, invocând dubla incriminare, care nu este confirmată în cazul dat nici de circumstanțele cauzei și nici de prevederile legale;

- nu are valoare juridică faptul dacă inculpații direct sau indirect recunosc careva fapte de huliganism penale din moment ce aceștia au acceptat să achite amenda pentru aceeași faptă contravențională, iar prin achitare sancțiunea se consideră executată.

- de la executarea sancțiunii contravenționale a trecut mai multe de 12 luni, ceea ce reprezintă un termen excesiv de mare pentru a crea o incertitudine, lipsă de previziune și securitatea unei decizii irevocabile;

- inculpații atât în prima instanță, cât și în instanța de apel au explicat că au acceptat achitarea amenzii contravenționale, la sugestia agentului constator, pentru a evita acest caz neplăcut și procesele judiciare contravenționale de lungă durată, purtate prin instanțe, pentru a putea pleca la muncă peste hotare, iar dacă aveau previziunea consecințelor unui proces penal pentru faptele imputate, nu ar fi acceptat nici achitarea acelei amenzi contravenționale și s-ar fi înarmat cu apărător pentru a-și dovedi nevinovăția, or reluarea procesului nu a avut loc în mod public deoarece revizuirea deciziei contravenționale a avut loc fără înștiințarea contravenienților sau a altor persoane vizate, fără a le asigura dreptul la apărare și

fără a garanta publicitatea procesului și anunțarea o deciziei care a produs efecte juridice și a stat la baza pornirii urmăririi penale în privința inculpaților;

- este abuzivă și lipsită de suport legal aprecierea instanței de apel și anume, că nu este niciun motiv de încetare a procesului penal. Argumentele indicate de apărare în acest sens se combat prin materialele penale. Dubla incriminare a inculpaților în cazul dat nu a avut loc, or deciziile de sancționare au fost anulate, iar procesele contravenționale au fost încetate în legătură cu pornirea pe aceeași faptă a cauei penale, decizii care-s definitive;

- procesele și deciziile contravenționale au fost și executate în termen de 72 ore de la adoptarea hotărârii, adică cu un an înainte de înaintarea cererii de revizuire;

- este dualistă, defectuoasă concluzia instanței de apel că inculpații nu au atacat decizia arbitrară a agentului constatator Igor Graur, omițând expunerea asupra faptului că acuzatorul a renunțat la o cale de atac și nu a contestat o hotărâre contestabilă, întrucât șeful de post al IP Soroca al sectorului de poliție Stoicani nr. 5 locotenent major de poliție Igor Graur nu a anulat hotărârea Judecătoriei Soroca din 27 februarie 2015 și că procurorul nu a făcut uz de dreptul de atac a hotărârii, în termen de 15 zile, iar neutilizarea unei căi de atac reprezintă acceptarea soluției irevocabile și exclude utilizarea căilor extraordinare, or decizia instanței de recurs în privința soluției din 27 februarie 2015 nu poate fi anticipată;

- instanța de judecată în mod superficial și evaziv a trecut peste argumentele apărării și a făcut abstracție chiar de însuși declarațiile părții vătămate Eugen Bogdan date nemijlocit în ședință de judecată;

- agentul constatator Igor Graur, martorul acuzării a declarat în ședință de judecată că nu a administrat personal careva probe care dovedesc vinovăția lui Dumitru Tofan, Ion Pîrlui, Nicolae Dumbrava și Nicolae Tuchila în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(3) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2020, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel nu a înlăturat dubiile referitoare la vinovăție create prin insuficiența probatoriului, care au fost semnalate de avocații inculpaților, însă desconsiderate de către instanța de apel.

Totodată, s-a reținut că instanța de apel nu a înlăturat erorile evidențiate anterior de către instanța de recurs care a depistat:

a) lipsa deciziei contravenționale de sancționare a inculpaților, întrucât soluția instanței de apel se bazează exclusiv pe principiul non bis in idem, adică inculpații au fost pedepsiți de două ori pentru una și aceeași faptă, dar de fapt

instanța de apel face referire la o încheiere cu privire la cercetarea informației (f. d. 55 vol. I);

b) la adoptarea soluției de încetare a procesului penal, instanța de apel nu a constatat existența deciziei de constatare a faptelor în cauza contravențională și nu a stabilit în afara oricărui dubiu fapta reținută în cauza contravențională în sarcina inculpaților, care trebuie să corespundă în tocmai cu faptele incriminate prin rechizitoriu.

c) instanța de apel nu a stabilit competența organului care a revizuit presupusa decizie contravențională și procedura de revizuire a actului contravențional, aceasta jucând un rol de importanță la examinarea cauzei.

Conform art. 476 Cod contravențional, procurorul dispune de dreptul de a înainta cerere de revizuire a deciziei sau hotărârii emise în cauza contravențională dacă se constată că în acțiunile contravenientului sânt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de Codul penal. Cererea de revizuire se depune în instanța a cărei decizie sau hotărâre a rămas definitivă.

d) instanța de apel nu a stabilit divergența referitor la încadrarea juridică a faptei or, din informația de la f. d. 53 vol. 1, reiese că fapta a fost încadrată în baza art. 78 alin. (3) Cod contravențional, însă în decizia instanței de apel se face referire la art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Contrar celor reținute de instanța de apel, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța nominalizată la adoptarea soluției nu a elucidat faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, nu a pătruns în esența problemelor de fapt și de drept, acceptând niște concluzii de ordin general preluate din rechizitoriu, cu privire la comiterea faptei infracționale de către inculpați.

Totodată, instanța de recurs ordinar a atestat că instanța de apel nu a răspuns prin soluția emisă la criticile invocate de către avocatul Victor Felișcan referitor la faptul că prin prezentarea de către procuror, în instanța de apel, a dosarelor contravenționale pentru fiecare dintre inculpați, au fost epuizate dubiile privitor la aplicarea față de Dumitru Tofan, Ion Pîrlîi, Nicolae Dumbrava, Nicolae Tuchila a principiului non bis in idem, însă instanța de apel adoptă o decizie contrară acestui principiu fundamental, contrar prevederilor art. 22 alin. (3) Cod de procedură și practicii CtEDO statuate.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 iunie 2021, apelurile declarate au fost admise, casată sentința primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în privința inculpaților Dumitru Tofan, Ion Pîrlîi, Nicolae Tuchila, Nicolae Dumbrava învinuți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceluiași persoane pentru aceeași faptă.

8.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a judecat superficial cauza privind învinuirea adusă lui Dumitru Tofan, Nicolae Dumbrava, Nicolae și Ion Pîrlui, recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, în lipsa unei cercetări obiective a tuturor probelor anexate la materialele cauzei, cu aprecierea eronată a împrejurărilor cauzei, ca rezultat concluzionând greșit asupra necesității condamnării acestora.

Instanța de apel a stabilit că prima instanță a emis o gravă eroare judiciară, un act de injustiție condamnând și aplicând pedepse penale în privința unor persoane, care anterior au fost trase la răspundere pentru aceleași fapte.

În acest sens, instanța de apel a menționat că din materialele cauzei rezultă că la data de 30 iunie 2014 agentul constatator al IP Soroca, Igor Graur a emis decizia privind atragerea la răspunderea contravențională și aplicarea sancțiunii contravenționale față de Ion Pîrlui în baza art. 354 și art.78 alin. (3) Cod contravențional. Astfel, Ion Pîrlui a fost tras la răspundere contravențională pentru faptul că la 4 iunie 2014, în jurul orei 05:00, aflându-se în sat. XXXXX r-nul XXXXX, l-a lovit cu pumnii și picioarele peste tot corpul pe Eugeniu Bogdan, pricinuindu-i leziuni corporale ușoare.

La data de 30 iunie 2014 agentul constatator al IP Soroca, Igor Graur a emis decizia privind atragerea la răspunderea contravențională și aplicarea sancțiunii contravenționale față de Nicolae Tuchila în baza art. 354 și art. 78 alin. (2) Cod contravențional. Astfel, Nicolae Tuchila a fost tras la răspundere contravențională pentru faptul că la 4 iunie 2014, în jurul orei 05:00, aflându-se în sat. XXXXX r-nul XXXXX, l-a lovit cu pumnii și picioarele peste tot corpul pe Eugeniu Bogdan, pricinuindu-i leziuni corporale ușoare.

La data de 30 iunie 2014 agentul constatator al IP Soroca, Igor Graur a emis decizia privind atragerea la răspunderea contravențională și aplicarea sancțiunii contravenționale față de Dumitru Tofan în baza art. 354 și art. 78 alin.(3) Cod contravențional. Astfel, Dumitru Tofan a fost tras la răspundere contravențională pentru faptul că la 4 iunie 2014, în jurul orei 05:00, aflându-se în sat. XXXXX r-nul XXXXX, l-a lovit cu pumnii și picioarele peste tot corpul pe Eugeniu Bogdan, pricinuindu-i leziuni corporale ușoare.

La data de 30 iunie 2014 agentul constatator al IP Soroca, Igor Graur a emis decizia privind atragerea la răspunderea contravențională și aplicarea sancțiunii contravenționale față de Nicolae Dumbrava în baza art. 354 și art.78 alin. (2) Cod contravențional. Astfel, Nicolae Dumbrava a fost tras la răspundere contravențională pentru faptul că la 4 iunie 2014, în jurul orei 05:00, aflându-se în sat. XXXXX r-nul XXXXX, l-a lovit cu pumnii și picioarele peste tot corpul pe Eugeniu Bogdan, pricinuindu-i leziuni corporale ușoare.

Instanța de apel a indicat că din materialele contravenționale se constată că, Nicolae Dumbrava, Nicolae Tuchila, Ion Pîrlui și Dumitru Tofan au fost trași la

răspundere contravențională pentru comiterea huliganismului nu prea grav și pentru vătămarea integrității corporale a lui Eugeniu Bogdan.

Potrivit ordinelor de încasare a numerarului, amenda contravențională aplicată contravenienților a fost achitată de către Nicolae Dumbrava, Ion Pîrlui și Dumitru Tofan (f. d. 60 – 62 vol. I).

Instanța de apel a reținut că contrar prevederilor art. 275 pct. 7) Cod de procedură penală, la 4 decembrie 2014 prin ordonanța organului urmăririi penale, s-a dispus începerea urmăririi penale, pe baza materialelor înregistrate la IP Soroca în registrul nr. 1 cu nr. 984 din 6 noiembrie 2014, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, întrucât pentru faptele de huliganism nu prea grav și vătămare a integrității corporale, persoanele vinovate au fost trase deja la răspunderea contravențională, iar la momentul inițierii procesului penal deciziile contravenționale nu au fost supuse contestărilor, fiind deja executate.

Instanța de apel a notat că în cursul urmăririi penale, peste aproximativ 7 luni din momentul adoptării deciziei de sancționare, la data de 27 ianuarie 2015, procurorul r-ului Soroca a depus contestații asupra proceselor verbale și deciziilor în cauzelor contravenționale, a agentului constatator al IP Soroca unde au fost trași la răspundere contravențională inculpații, pentru comiterea faptei de huliganism nu prea grav și vătămare a integrității corporale.

Prin hotărârea Judecătorei Soroca din 27 februarie 2015, contestația depusă de procurorul r-ului Soroca împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și deciziei contravenționale din 30 iunie 2014, întocmite în privința lui Dumitru Tofan a fost respinsă ca tardivă. Instanța care a examinat contestația a constatat că la momentul pornirii urmăririi penale, procesul contravențional vizat în speță era deja încheiat, iar pe acțiunile din 4 iunie 2014, ale lui Dumitru Tofan, exista decizia contravențională definitivă, deja executată, prin ce au survenit efectele art. 30 alin. (6) lit. b) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătorei Soroca din 27 februarie 2015, contestația depusă de procurorul r-ului Soroca împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și deciziei contravenționale din 30 iunie 2014 întocmite în privința lui Nicolae Tuchila a fost respinsă ca tardivă. Instanța care a examinat contestația a conchis că la momentul pornirii urmăririi penale, procesul contravențional vizat în speță era deja încheiat, iar pe acțiunile din 4 iunie 2014, ale lui Nicolae Tuchila, există decizia contravențională definitivă, deja executată, prin ce au survenit efectele art. 30 alin. (6) lit. b) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătorei Soroca din 27 februarie 2015, contestația depusă de procurorul r-ului Soroca împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și deciziei contravenționale din 30 iunie 2014, întocmite în privința lui Nicolae Dumbrava a fost respinsă ca tardivă. Instanța care a examinat contestația a stabilit că la momentul pornirii urmăririi penale, procesul contravențional vizat în

speță era deja încheiat, iar pe acțiunile din 4 iunie 2014, ale lui Nicolae Dumbrava, există decizia contravențională definitivă, deja executată, prin ce au survenit efectele art. 30 alin. (6) lit. b) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătorei Soroca din 27 februarie 2015, contestația depusă de procurorul r-ului Soroca împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și deciziei contravenționale din 30 iunie 2014, întocmite în privința lui Ion Pîrlîi a fost respinsă ca tardivă. Instanța care a examinat contestația a relevat că la momentul pornirii urmăririi penale, procesul contravențional vizat în speță era deja încheiat, iar pe acțiunile din 4 iunie 2014, ale lui Ion Pîrlîi, exista decizia contravențională definitivă, deja executată, prin ce au survenit efectele art. 30 alin. (6) lit. b) Cod contravențional.

Instanța de apel a constatat că hotărârile sus nominalizate, emise de către Judecătoria Soroca la 27 februarie 2015, nu au fost supuse recursului.

În continuare, s-a menționat că la data de 27 martie 2015 (peste aproximativ 9 luni de la adoptarea deciziilor de către agentul constator Graur Igor), procurorul raionului Soroca a înaintat procurorului General adjunct, demersuri privind inițierea procedurii de revizuire a deciziilor Inspectoratului de Poliție Soroca din 30 iunie 2014 în cauzele contravenționale în privința lui Ion Pîrlîi, Nicolae Dumbrava, Nicolae Tuchila și Dumitru Tofan (f. d. 86-87, 96-101 vol. I).

La data de 30 aprilie 2015, Procurorul General adjunct a înaintat Inspectoratului de Poliție Soroca cereri de revizuire, prin care a solicitat anularea deciziilor de sancționare din 30 aprilie 2014, în privința lui Dumitru Tofan, Ion Pîrlîi, Nicolae Dumbrava și Nicolae Tuchila privind comiterea contravențiilor prevăzute de art. 78 alin. (2) și art. 354 Cod contravențional (f. d. 103-106, 109, 110, 113,114 vol.I). Cu toate că Dumitru Tofan și Ion Pîrlîi au fost trași la răspunderea contravențională pentru comiterea faptei ilegale prevăzute de art.78 alin. (3) Cod contravențional.

Prin deciziile șefului de post al Inspectoratului de Poliție Soroca al sectorului de poliție Stoicani nr. 5 din 28 mai 2015, s-a dispus admiterea cererii de revizuire, anularea deciziilor din 30 iunie 2014 pe cauza contravențională în privința lui Ion Pîrlîi, Nicolae Dumbrava, Nicolae Tuchila și Dumitru Tofan privind comiterea contravențiilor prevăzute de art.78 alin. (2) și art. 354 Cod contravențional și încetarea procedurii contravenționale în legătură cu pornirea pe aceeași faptă a cauzei penale (f. d. 105-106, f. d. 108-110).

În continuare, instanța de apel a indicat că potrivit prevederilor art. 476 alin. (1) Cod contravențional, procurorul dispune de dreptul de a înainta cerere de revizuire a deciziei sau hotărârii emise în cauza contravențională, dacă se constată că în acțiunile contravenientului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de Codul penal

În conformitate cu prevederile art. 476 alin. (2) Cod contravențional, cererea de revizuire se depune în instanța a cărei decizie sau hotărâre a rămas definitivă.

Astfel, instanța de apel a atestat, că agentul constatator a examinat cererea de revizuire contrar competenței stabilite expres de art. 476 alin.(2) Cod contravențional, deoarece doar instanța de judecată are competența sa judece o cerere de revizuire, or potrivit art. 114 din Constituția Republicii Moldova, justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești.

Mai mult, potrivit art. 475 alin. (2) Cod contravențional, revizuirea procesului contravențional poate fi cerută în temeiurile expres prevăzute de lit. a)-e), condiție care este impusa de lege.

La 16 martie 2017, au fost operate modificări la art. 475 alin. (3) Cod contravențional, care prevăd că procedura de revizuire se deschide în baza cererii procurorului adresată instanței de judecată, conform competenței teritoriale a acestuia, sau a cererii contravenientului adresată instanței de judecată care a judecat cauza sau contestația.

Totodată, procedura de revizuire este prescrisă, deoarece art. 475 alin. (1) Cod contravențional, prevede expres că: *„Procedura de revizuire se deschide în favoarea contravenientului în termen de cel mult 6 luni din momentul apariției unuia dintre temeiurile prevăzute la alin.(2)”*.

La caz, instanța de apel a stabilit că ca agentul constatator, asumându-și rolul instanței de judecată, a examinat peste 11 luni deciziile adoptate de el personal pe cauză, fiind menținute de instanța de judecată și fără a informa persoanele cointeresate despre decizia adoptată, care a stat la baza pornirii urmăririi penale.

Instanța de apel a atestat că prevederile art. 441 Cod contravențional pe care și-a bazat decizia agentul constatator nu este aplicabilă la caz, fiind greșit interpretate și aplicate.

Instanța de apel a conchis că au fost adoptate contrar legii deciziile agentului constatator din 28 mai 2015, prin care s-a dispus admiterea cererilor de revizuire și anulate deciziile din 30 iunie 2014, pe cauzele contravenționale în privința lui Ion Pîrlîi, Nicolae Dumbrava, Nicolae Tuchila și Dumitru Tofan privind comiterea contravențiilor prevăzute de art. 78 alin.(2) și art. 354 Cod contravențional, cu încetarea procedurii contravenționale, în legătură cu pornirea pe aceeași faptă a cauzei penale (f .d. 105-106, f. d. 108-110).

În acest context, instanța de apel a concluzionat că totalitatea actelor procedurale întocmite la faza de urmărire penală dovedește faptul ca inculpații Ion Pîrlîi, Nicolae Dumbrava, Nicolae Tuchila și Dumitru Tofan au fost pedepsiți de două ori pentru una și aceeași faptă de huliganism, ori practica CtEDO nu face

distincție dintre cauza contravențională și cauza penală, fapt care contravine și prevederilor art. 22 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a menționat faptul că organul de urmărire penală precum rezultă și din materialele cauzei, a înaintat inculpaților pe cauză învinuirea pentru comiterea aceluiași acțiuni de huliganism din data de 4 iunie 2014, cu excepția faptului că infracțiunea de huliganism a fost încadrată în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, astfel, pentru aceleași fapte pentru care au fost sancționați contravențional prin decizia agentului constator din 30 iunie 2014, ulterior eronat anulată.

Astfel, instanța de apel a stabilit că în această cauză a fost încălcat principiul non bis in idem, fiind prezentă situația când persoana a fost urmărită și pedepsită de două ori pentru aceleași fapte.

9. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic, care invocă temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe:

În argumentarea recursului, recurentul a invocat că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- de către instanța de apel a fost dată o apreciere eronat greșită a normelor procesual penale și contravenționale, precum și a hotărârilor Curții Constituționale nr. 26 din 23 noiembrie 2010, care nu sunt aplicabile speței date;

- procesele-verbale contravenționale respective în privința lui Ion Pîrlui, Nicolae Dumbrava, Nicolae Tuchila, Dumitru Tofan, Mihail Țeremon și Eugeniu Bogdan au fost întocmite fără ca agentul constator la acel moment să dispună de rezultatele examinării medico-legale în vederea stabilirii dacă persoanele respective au careva leziuni corporale și în raport cu aceasta să se facă o concluzie referitor la existența în acțiunile ultimilor a contravenției sau elementelor infracțiunii. Despre acțiunile premature a agentului constator în cadrul pornirii proceselor contravenționale se atestă și faptul că procesul-verbal contravențional a fost pornit și în privința lui Eugeniu Bogdan, care în cauza penală respectivă are statut de parte vătămată și, despre prezența la el a vătămarilor corporale ușoare, care au provocat dereglarea sănătății de scurtă durată, nu mai mult de 21 zile la acel moment, nu s-a cunoscut;

- ulterior, prin raportul de expertiză medico-legală nr. 98D din 26 iunie 2015, în privința lui Eugeniu Bogdan, care s-au constatat leziuni corporale ce se califică ca vătămări corporale ușoare, care au provocat dereglarea sănătății de scurtă durată, nu mai mult de 21 zile;

- prin deciziile șefului de post al Inspectoratului de Poliție Soroca al sectorului poliție Stoicani nr. 5 din 28 mai 2015, s-a dispus admiterea cererii de

revizuire, anularea deciziilor din 30 iunie 2014 pe cauzele contravenționale în privința lui Ion Pîrlîi, Nicolae Dumbrava, Nicolae Tuchila, Dumitru Tofan și Mihail Țeremon privind comiterea contravențiilor prevăzute de art.78 alin. (2) și art. 354 Cod contravențional și încetarea procedurii contravenționale în legătură cu pornirea pe aceeași faptă a cauzei penale;

- deciziile agentului constator de admitere a cererii de revizuire nu au fost contestate de către persoanele vizate, ca rezultat, deciziile respective au produs efect juridice care au stat la baza pornirii legale a cauzei penale în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cazul dat nefiind viciat principiul non bis in idem, lipsind careva temei de a concluziona despre încălcări procedurale atât din partea procurorului, cât și a agentului constator;

- instanța de apel, însă, la emiterea deciziei eronat a interpretat normele legale în partea ce ține de competența procurorului la înaintarea cererii de revizuire, competența agentului constator în examinarea cererii de revizuire, temeiurile și termenele de revizuire;

- în speță, procurorul a înaintat cererea de revizuire în baza art. 476 Cod contravențional, care prevede un temei distinct de revizuire: „*se constată că în acțiunile contravenientului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de Codul penal*”. Respectiv, acestei situații nu este aplicabil termenul de 6 luni din conținutul art. 475 alin. (1) din același Cod, care reglementează expres, că acest termen se aplică doar „*temeiurilor prevăzute la alin.(2)*”, or, nu se aplică temeiului prevăzut în dispoziția altei norme;

- art. 476 alin.(2) Cod contravențional, prestabilește autoritatea competentă de a examina cererea de revizuire: „*instanța a cărei decizie sau hotărâre a rămas definitivă*”. Reieșind din interpretarea logică și sistemică a normelor juridice, această prevedere își are aplicarea doar cu privire la temeiul menționat, prevăzut la art. 476 alin. (1) din același Cod și diferă de reglementarea autorității competente de a deschide procedura de revizuire în cazurile prevăzute de art. 475 alin. (2). În această ordine de idei, „*instanța*” nu este neapărat o instanță de judecată, deoarece, atunci când legiuitorul are în vedere „*instanța de judecată*”, exprimarea legală este „*instanța de judecată*” (exemplu - art. 475 alin. (3) Cod contravențional), o altă interpretare fiind eronată și vicioasă. Mai mult ca atât, legea prevede expres faptul că „*hotărârea sau decizia*” acestei instanțe a rămas definitivă, iar în situația când contravenția este examinată de către agentul constator, anume decizia acestuia rămâne definitivă, deci anume agentul constator este competent de a examina cererea de revizuire;

- agentul constator era în drept să examineze cererea de revizuire înaintată de adjunctul Procurorului General și să emită o hotărâre în acest sens. Acest mecanism legal nu aduce atingere principiului non bis in idem, deoarece reprezintă unica modalitate de a recalifica fapta din contravenție în infracțiune, este

necesară într-o societate democratică și, ținând cont de pericolul social sporit al infracțiunilor, este proporțional scopului urmărit, iar efectele deciziei adoptate pe cauza contravențională se anulează până la tragerea făptuitorului la răspunderea penală;

- deciziile șefului de post al Inspectoratului de Poliție Soroca al sectorului de poliție Stoicani nr. 5 din 28 mai 2015, care a dispus admiterea cererilor de revizuirea și anularea deciziilor din 30 iunie 2014 pe cauzele contravenționale în privința lui Ion Pîrlîi, Nicolae Dumbrava, Nicolae Tuchila, Dumitru Tofan și Mihail Țeremon privind comiterea contravențiilor prevăzute de art. 78 alin.(2) și art. 354 Cod contravențional și încetarea procedurii contravenționale, nu au fost anulate și sunt până în prezent legale;

- instanța de apel a adoptat soluția în speță fără a aprecia fiecare probă în parte și nu s-a expus asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia;

- sentința Judecătorei Soroca din 5 aprilie 2016, în privința lui Mihail Țeremon, a fost obiect de discuții a mai multor ședințe în instanța de apel, ulterior, acuzatorul de stat în cadrul dezbaterilor judiciare a făcut trimitere la proba respectivă sub aspectul de putere a lucrului judecat și soluție care are tangență directă cu cauză penală în privința inculpaților din prezenta speță.

10. La recursul ordinar declarat de către procuror, în temeiul art. 431 alin. (1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Victor Felișcan în numele inculpaților Ion Pîrlîi, Nicolae Dumbrava și Nicolae Tuchila, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, motivând că instanța de apel a dat o soluție legală și justă pe caz, nu a făcut nimic altceva decât să aplice legea, dar și a înlăturat gravele neajunsuri arătate de instanța ierarhic superioară.

De asemenea, au invocat că procurorul din Procuratura raionului Soroca a acceptat soluția instanței de judecată și a renunțat la dreptul la atac, respectiv decizia supusă revizuirii a devenit irevocabilă prin însuși acțiunile acuzatorului, iar calea revizuirii (drept cale extraordinară de atac) presupune epuizarea căilor ordinare de atac, care nu a fost utilizate de procuror prin necontestarea hotărârii Judecătorei Soroca din 27 februarie 2015.

În acest sens, au considerat că argumentele invocate de procuror în recursul ordinar, reprezintă doar o tratare subiectivă, în contradicție cu norma legală și bunele practici instituite prin jurisprudența CtEDO și tentativă de reapreciere a probelor, temeuri care nu se încadrează în art. 427 Cod de procedură penală.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține că potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiul de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală, sub aspectele că - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței de apel de încetare a procesului penal în privința inculpaților pe învinuirea în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, deoarece există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă, Colegiul penal constată că nu este incident în prezenta speță, dat fiind faptul că instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419, 436 alin. (2) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor relevante și esențiale ce rezultă din circumstanțele speței.

Totodată, Colegiul penal atestă că decizia instanței de apel cuprinde motivele detaliate pe care își întemeiază soluția corectă de încetare a procesului penal în privința inculpaților pe învinuirea în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, deoarece există în privința la fiecare inculpat o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă săvârșită la 4 iunie 2014, iar de către partea acuzării eronat a fost invocată o interpretare greșită a normelor de procedură penală ce țin de aplicarea principiului „non bis in idem” în prezenta cauză, or instanța de apel nu

a comis vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate sub aspectele contestate.

În acest sens, Colegiul penal consideră că instanța de apel a apreciat just circumstanțele particulare speței, și la adoptarea soluției sale a ținut cont de garanțiile unui proces echitabil în prezenta speță, precum și de aplicarea în speță a art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale care reglementează principiul „non bis in idem”, inclusiv prin prisma jurisprudenței CtEDO, având în vedere faptul că Curtea a considerat că art. 4 din Protocolul nr. 7 trebuie interpretat ca interzicând urmărirea penală sau judecarea unei persoane pentru o a doua „infracțiune”, în măsura în care aceasta are la bază fapte identice sau fapte care sunt „în esență” similare celor care sunt la originea primei infracțiuni (a se vedea hotărârile CtEDO în cauzele A și B împotriva Norvegiei din 15 noiembrie 2016 - pct. 79-82, Tsonzo Tsonoev împotriva Bulgariei din 14 ianuarie 2010 - pct. 53-57, Serghei Zolotukhin împotriva Federației Ruse din 10 februarie 2009, pct. 83-84)

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 9 din prezenta decizie, se atestă că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea de către instanța de apel a circumstanțelor speței, ce țin de sancționarea contravențională a inculpaților, procedura de revizuire a deciziilor agentului constatator, competența la examinarea revizuire și normele aplicabile, care în opinia lui nu au fost interpretate corect de instanța de apel, nefiind încălcat în speță principiul „non bis in idem”, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că asupra acestor aspecte esențiale s-a expus motivat instanța de apel, iar alegațiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, neîntemeiată pe careva suport juridic și factologic relevant speței.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate și în prezentul recurs ordinar de către procuror, iar motivarea din decizia acesteia, descrisă și la pct. 8.1 a prezentei decizii, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic împotriva deciziei din 11 iunie 2021 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, în cauza penală privindu-i pe Dumbrava Nicolae XXXXX, Tuchila Nicolae XXXXX, Tofan Dumitru XXXXX, Pîrlui Ion XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 13 octombrie 2021.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic